

Rollhäfte ett

SIGVARD »SIGGE» KNUTSSON, 27
LÄRARE PÅ LINKÖPINGS UNIVERSITET

Rollhäfte ett

SIGVARD »SIGGE» KNUTSSON, 27
LÄRARE PÅ LINKÖPINGS UNIVERSITET

Om ditt rollhäfte

Ditt rollhäfte består av din basroll och en massa scenspecifik information. Denna scenvisa information finns i regel på en sida i ditt häfte, men kan komma att spänna över fler än en. Informationen riktar sig i regel till Sigge, men inte nödvändigtvis – det kan också vara en helt ny roll eller annan information som riktar sig till dig som spelare. Du märker när du läser. Viktigast är dock att notera att det längst ned på varje uppslag finns ett villkor och en pil. När villkoret framför pilen är uppfyllt är det dags att vända blad och gå till nästa scen. Villkor kan vara av typen NÄR BILEN HAR STANNAT eller NÄR TORSTEN SLUTLIGEN SOMNAR. Villkoren kan verka kryptiska och konstiga till en början, men skall förhoppningsvis bli allt klarare ju längre scenen lider. Förstår du inte vilken bil man talar om i NÄR BILEN HAR STANNAT är det bara att vänta tills den gör entré. Det är därför viktigt att du memorerar ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Villkoren kan även vara individuella, vilket innebär att bara du vänder blad vid en viss tidpunkt. Man kan alltså tala om individuella scenövergångar. Förhoppningsvis kommer du inte att sitta stilla i din stol när du spelar **Salaligan** utan röra på dig och vara din roll mer än bara i talet. Det är jobbigt att släpa med sig rollhäftet hela tiden, så återigen: memorera ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Det är inte spelledarens uppgift att knacka dig på axeln och påminna dig.

Det är heller inte meningen att villkoren skall avverkas så fort som möjligt. Står det NÄR BILEN HAR STANNAT är det inte meningen att bilen omedelbart skall stannas så att blad kan vändas. Villkoren kommer att *uppfylla sig själva* om ni bara spelar era kort rätt. Försöker ni att avverka rollhäftet kommer scenariot förmodligen inte att bli speciellt underhållande eller speciellt långt. Villkoren är där som ett stöd, inte som något annat.

NÄR DU LÄST OVANSTÅENDE ➡

Om ditt rollhäfte

Ditt rollhäfte består av din basroll och en massa scenspecifik information. Denna scenvisa information finns i regel på en sida i ditt häfte, men kan komma att spänna över fler än en. Informationen riktar sig i regel till Sigge, men inte nödvändigtvis – det kan också vara en helt ny roll eller annan information som riktar sig till dig som spelare. Du märker när du läser. Viktigast är dock att notera att det längst ned på varje uppslag finns ett villkor och en pil. När villkoret framför pilen är uppfyllt är det dags att vända blad och gå till nästa scen. Villkor kan vara av typen NÄR BILEN HAR STANNAT eller NÄR TORSTEN SLUTLIGEN SOMNAR. Villkoren kan verka kryptiska och konstiga till en början, men skall förhoppningsvis bli allt klarare ju längre scenen lider. Förstår du inte vilken bil man talar om i NÄR BILEN HAR STANNAT är det bara att vänta tills den gör entré. Det är därför viktigt att du memorerar ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Villkoren kan även vara individuella, vilket innebär att bara du vänder blad vid en viss tidpunkt. Man kan alltså tala om individuella scenövergångar. Förhoppningsvis kommer du inte att sitta stilla i din stol när du spelar **Salaligan** utan röra på dig och vara din roll mer än bara i talet. Det är jobbigt att släpa med sig rollhäftet hela tiden, så återigen: memorera ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Det är inte spelledarens uppgift att knacka dig på axeln och påminna dig.

Det är heller inte meningen att villkoren skall avverkas så fort som möjligt. Står det NÄR BILEN HAR STANNAT är det inte meningen att bilen omedelbart skall stannas så att blad kan vändas. Villkoren kommer att *uppfylla sig själva* om ni bara spelar era kort rätt. Försöker ni att avverka rollhäftet kommer scenariot förmodligen inte att bli speciellt underhållande eller speciellt långt. Villkoren är där som ett stöd, inte som något annat.

NÄR DU LÄST OVANSTÅENDE ➡

Sigge Knutsson

Förelskad i Lena

Svårt att skilja på verklighet och fantasi

Om Sigge

Efter allt som hände -68 är det kanske inte så svårt att förstå att jag var omöjlig på min institution. Trots alla rykten som florerar är det inte så att de politiska institutionerna behärskas av radikaler och marxister. De som bestämmer är alltså jämt bakåtsträvarna och penningivrarna och så gick det som det brukar. Efter sex månaders fängelse för störtlöjliga anklagelser såsom »våld mot tjänsteman» blir jag frisläppt bara för att höra att jag »befriats från min tjänst på institutionen». Bara ordvalet skär i öronen: »befriats». Vem skriver så? »Berövats» vore mer sanningsenligt. Men jag blev alltså »befriad». Det tog lång tid att samla så många positiva omdömen att jag kunde få den här lärartjänsten på halvtid på Linköpings universitet. Det är ett steg på vägen, och jag skall tillbaka. Hela vägen om det så skall ta hela mitt liv.

Jag föreläser på Pol.mag.-programmet och för tillfället i kurserna *Moderna politiska tongångar* och *Modern politisk filosofi*. Jag är nog en vagel i ögat på många i kollegiet, men det skiter jag i. Studenterna gillar mig i alla fall, det har jag förstått, och det är ju det viktiga. Inte sant? Studenterna är de viktiga.

Livet som lärare är ganska speciellt. Särskilt eftersom jag är så pass ung, förmodligen den yngsta läraren på hela universitetet. Det talas nog en hel del om mig. Men det skall jag vända till min fördel, absolut. Jag har redan goda kontakter med ett par lovande studenter som jag har lockat in i kärpolitiken. För deras egen skull naturligtvis, men det skadar aldrig att ha dem där om vindarna skulle börja blåsa hårda kring mig igen. Torsten heter den ene. Han är en underbar syn på mötena, och naturligtvis är han hatad av de insuttna och uråldriga lärarna i kollegiet. Han kör med raka rör – inga krusiduller, inga floskler eller försköningar. Fullständigt kompromisslös och dessutom med ett gott hjärta.

Sigge Knutsson

Förelskad i Lena

Svårt att skilja på verklighet och fantasi

Om Sigge

Efter allt som hände -68 är det kanske inte så svårt att förstå att jag var omöjlig på min institution. Trots alla rykten som florerar är det inte så att de politiska institutionerna behärskas av radikaler och marxister. De som bestämmer är alltså jämt bakåtsträvarna och penningivrarna och så gick det som det brukar. Efter sex månaders fängelse för störtlöjliga anklagelser såsom »våld mot tjänsteman» blir jag frisläppt bara för att höra att jag »befriats från min tjänst på institutionen». Bara ordvalet skär i öronen: »befriats». Vem skriver så? »Berövats» vore mer sanningsenligt. Men jag blev alltså »befriad». Det tog lång tid att samla så många positiva omdömen att jag kunde få den här lärartjänsten på halvtid på Linköpings universitet. Det är ett steg på vägen, och jag skall tillbaka. Hela vägen om det så skall ta hela mitt liv.

Jag föreläser på Pol.mag.-programmet och för tillfället i kurserna *Moderna politiska tongångar* och *Modern politisk filosofi*. Jag är nog en vagel i ögat på många i kollegiet, men det skiter jag i. Studenterna gillar mig i alla fall, det har jag förstått, och det är ju det viktiga. Inte sant? Studenterna är de viktiga.

Livet som lärare är ganska speciellt. Särskilt eftersom jag är så pass ung, förmodligen den yngsta läraren på hela universitetet. Det talas nog en hel del om mig. Men det skall jag vända till min fördel, absolut. Jag har redan goda kontakter med ett par lovande studenter som jag har lockat in i kärpolitiken. För deras egen skull naturligtvis, men det skadar aldrig att ha dem där om vindarna skulle börja blåsa hårda kring mig igen. Torsten heter den ene. Han är en underbar syn på mötena, och naturligtvis är han hatad av de insuttna och uråldriga lärarna i kollegiet. Han kör med raka rör – inga krusiduller, inga floskler eller försköningar. Fullständigt kompromisslös och dessutom med ett gott hjärta.

Det är den stora skillnaden mellan borgerligheten och vänstern. De förra tänker med plånböckerna och de senare med hjärtat. Tänker man med hjärtat blir man oftare sårad svårt, men man fattar också de bättre besluten. Tvivelsutan.

Den andra studenten heter Håkan och jag har äntligen lyckats övertyga honom om att kandidera. Både Torsten och Håkan är bra grabbar (om jag får säga så om några som bara är fyra fem år yngre) och kommer att gå långt bägge två.

Dessutom har jag träffat Lena. Hon är fruktansvärt vacker, men inte desto mindre knivskarp. Hon är student i min klass. Hon har gått alla mina kurser och det har varit en fröjd att se henne skära sönder de flesta argument. Hon har sin kurs klar och utstakad. Hon läser inte politik för att kunna ta över sin pappas företag och leda det mot nya ekonomiska landvinningar. Hon vill förändra världen. Hon skulle bli en utmärkt kandidat i kårvalet, men jag törs inte föreslå henne. Jag riskerar att för en gångs skull tappa målföre om jag skulle möta henne på tu man hand. Speciellt som jag tror att hon är lika intresserad av mig som jag är av henne. Hon är kamrat med både Håkan och Torsten, men så vitt jag förstår sträcker det sig inte längre även om det syns på lång väg att Håkan är hjälplöst förälskad i henne. Det är fantastiskt vad bra man ser och hör från katedern. Det tror man inte när man sitter i auditoriet.

Sigges idé

Det finns två saker som verkligen intresserar mig: modern politik och modern konst. Jag är en verkligt modern människa, vilket är nödvändigt att vara i dag. Den mest intressanta konsten är inte nödvändigtvis politisk, men försnillande ofta. Någoting som intresserar mig väldigt är den absoluta formen av samtidskonst. Jag syftar inte på så kallade »artister», sådana som ställer ut sin konst i gallerier, utan på någoting som är nästan okänt i Europa – performance art. Sådan konst som är så modern, så nyskapande, att inte bara etablissemangen utan även de andra »konstnärerna» vänder sig mot det. Det finns många exem-

Det är den stora skillnaden mellan borgerligheten och vänstern. De förra tänker med plånböckerna och de senare med hjärtat. Tänker man med hjärtat blir man oftare sårad svårt, men man fattar också de bättre besluten. Tvivelsutan.

Den andra studenten heter Håkan och jag har äntligen lyckats övertyga honom om att kandidera. Både Torsten och Håkan är bra grabbar (om jag får säga så om några som bara är fyra fem år yngre) och kommer att gå långt bägge två.

Dessutom har jag träffat Lena. Hon är fruktansvärt vacker, men inte desto mindre knivskarp. Hon är student i min klass. Hon har gått alla mina kurser och det har varit en fröjd att se henne skära sönder de flesta argument. Hon har sin kurs klar och utstakad. Hon läser inte politik för att kunna ta över sin pappas företag och leda det mot nya ekonomiska landvinningar. Hon vill förändra världen. Hon skulle bli en utmärkt kandidat i kårvalet, men jag törs inte föreslå henne. Jag riskerar att för en gångs skull tappa målföre om jag skulle möta henne på tu man hand. Speciellt som jag tror att hon är lika intresserad av mig som jag är av henne. Hon är kamrat med både Håkan och Torsten, men så vitt jag förstår sträcker det sig inte längre även om det syns på lång väg att Håkan är hjälplöst förälskad i henne. Det är fantastiskt vad bra man ser och hör från katedern. Det tror man inte när man sitter i auditoriet.

Sigges idé

Det finns två saker som verkligen intresserar mig: modern politik och modern konst. Jag är en verkligt modern människa, vilket är nödvändigt att vara i dag. Den mest intressanta konsten är inte nödvändigtvis politisk, men försnillande ofta. Någoting som intresserar mig väldigt är den absoluta formen av samtidskonst. Jag syftar inte på så kallade »artister», sådana som ställer ut sin konst i gallerier, utan på någoting som är nästan okänt i Europa – performance art. Sådan konst som är så modern, så nyskapande, att inte bara etablissemangen utan även de andra »konstnärerna» vänder sig mot det. Det finns många exem-

pel, men det kanske bästa svenska är Thurnemans projekt, Den Magiska Cirkeln, som tidningarna litet föraktfullt kom att kalla »Salaligan». Thurneman snärjde ett antal intet ont anande människor till en brottskavalkad som skakade Sverige. Brotten utfördes i Chicago-stil och stod dessa inte långt efter i fråga om våldsamhet och kallsinnighet. Det första mordet som Thurneman begick var enbart i syfte att mörda, inte att skaffa pengar.

De begick mord utan att tjäna några större summor; hela tiden var Thurnemans mål att skaffa pengar till att utbilda till »Yogi». Trettio eller fyrtio år före sin tid. Naturligtvis fängslades han och spärrades in att ruttna bort på Sätters slutna paviljong. När stormakterna utan att någon knystar tar tiotusentals liv i Vietnam, bygger atomvapen för att spränga planeten i småbitar! I Sverige är vi »förskonade» från verkligheten. Här har vi tid och pengar att komma åt de små smulorna, som Thurneman, och villigt blunda för att slippa se hur åt helvete det går utanför dörren. Thurneman var fantastisk. Kårhusockupationerna, anti Vietnam-demonstrationerna, Almstriden i Kungsträdgården är ingenting mot detta. De skakade om etablissermanget, de gäckade polisen i sex år, och det var ren otur att de till slut greps och sattes i fängsligt förvar. Utan att Thurneman fått avsluta sitt konstverk. Han var verket så trogen att han under förhören avslöjade varenda detalj i planeringen, så att alla skulle kunna se skönheten i det konstverk som han skapat under sex långa år. Hans avsikt var naturligtvis att någon som såg storheten i hans konstverk skulle ta upp penseln och avsluta det.

Är det inte underbart, att i Sverige bildar de en förening för att skaka om samhället i dess grundvalar?! Min dröm är att avsluta vad Thurneman påbörjade, eftersom ett sådant konstverk förtjänar att bli avslutat.

Men för vem berättar man en sådan idé, för vilka kan man berätta detta utan att de tar det fel? Utan att de går till polisen? Det gäller att sondera terrängen noga i förväg. Håkan och Torsten och Lena? Jag tror inte det. De är för idealistiska. Om inte annat så för unga.

pel, men det kanske bästa svenska är Thurnemans projekt, Den Magiska Cirkeln, som tidningarna litet föraktfullt kom att kalla »Salaligan». Thurneman snärjde ett antal intet ont anande människor till en brottskavalkad som skakade Sverige. Brotten utfördes i Chicago-stil och stod dessa inte långt efter i fråga om våldsamhet och kallsinnighet. Det första mordet som Thurneman begick var enbart i syfte att mörda, inte att skaffa pengar.

De begick mord utan att tjäna några större summor; hela tiden var Thurnemans mål att skaffa pengar till att utbilda till »Yogi». Trettio eller fyrtio år före sin tid. Naturligtvis fängslades han och spärrades in att ruttna bort på Sätters slutna paviljong. När stormakterna utan att någon knystar tar tiotusentals liv i Vietnam, bygger atomvapen för att spränga planeten i småbitar! I Sverige är vi »förskonade» från verkligheten. Här har vi tid och pengar att komma åt de små smulorna, som Thurneman, och villigt blunda för att slippa se hur åt helvete det går utanför dörren. Thurneman var fantastisk. Kårhusockupationerna, anti Vietnam-demonstrationerna, Almstriden i Kungsträdgården är ingenting mot detta. De skakade om etablissermanget, de gäckade polisen i sex år, och det var ren otur att de till slut greps och sattes i fängsligt förvar. Utan att Thurneman fått avsluta sitt konstverk. Han var verket så trogen att han under förhören avslöjade varenda detalj i planeringen, så att alla skulle kunna se skönheten i det konstverk som han skapat under sex långa år. Hans avsikt var naturligtvis att någon som såg storheten i hans konstverk skulle ta upp penseln och avsluta det.

Är det inte underbart, att i Sverige bildar de en förening för att skaka om samhället i dess grundvalar?! Min dröm är att avsluta vad Thurneman påbörjade, eftersom ett sådant konstverk förtjänar att bli avslutat.

Men för vem berättar man en sådan idé, för vilka kan man berätta detta utan att de tar det fel? Utan att de går till polisen? Det gäller att sondera terrängen noga i förväg. Håkan och Torsten och Lena? Jag tror inte det. De är för idealistiska. Om inte annat så för unga.

Jag läste om dem för första gången för sex år sedan, och tre år senare bestämde jag mig för att vandra i Thurnemans fotspår. Kårhusockupationen och Almstriden var bara ett förspel, nu skall det röras om i grytan.

Nästan alla förberedelser är gjorda. Jag har kartor, pistoler, allt. Det har varit ett långt och mödosamt arbete, men också min hemlighet och min drivkraft. Bara jag vet det, bara jag. När jag tar fram kartor på arkitektkontoret eller lantmäteriverket bara jag vad de skall användas till. När jag köpte en pistol och successivt filade upp den och gjorde den skjutklar visste bara jag vad den skulle användas till. Många är kvällarna när jag har suttit på min balkong och planerat och fantiserat. Jag har skaffat böcker, läst, intervjuat, och besökt platserna för brotten. Det skulle nästan vara synd att sätta planerna i verket. De har liksom blivit en god kamrat under årens lopp.

Hela det här samhället är ett trasigt maskineri. Hela samhällssystemet är byggt för att ackumulera, ackumulera, ackumulera! När skall vi få leva? När skall vi få *konsumera*? Vi kommer att ackumulera, ackumulera, ackumulera tills vi slutligen spricker av allt skit som vi hamstrat och lagrat och lagt ovanpå varandra.

Folks liv går ut på att ackumulera så att deras barn skall ha det bra, men deras barn är också folk och sparar, gnetar och ackumulerar så att *deras* barn skall ha det bra! Det fattar väl vem som helst att det aldrig kommer att fungera. Folk kommer aldrig att börja leva.

När min levnad är över vill jag verkligen ha levat. Det var som jag sade förut: varje människa som lyckas bryta sig fri visar andra människor vägen. Det är precis vad jag vill göra, bryta mig fri. Att gå i Den Magiska Cirkelns fotspår är bara ett sätt, det finns naturligtvis tusen andra bättre och sämre sätt. Men jag vill göra precis det här.

Att leva jagad i sex år; varje sekund måste kännas. Varje andetag i frihet måste sticka till i bröstet. Att pressa sina egna gränser, att kallblodigt ta andras liv utan en tanke på människorna bakom kropparna.

Jag läste om dem för första gången för sex år sedan, och tre år senare bestämde jag mig för att vandra i Thurnemans fotspår. Kårhusockupationen och Almstriden var bara ett förspel, nu skall det röras om i grytan.

Nästan alla förberedelser är gjorda. Jag har kartor, pistoler, allt. Det har varit ett långt och mödosamt arbete, men också min hemlighet och min drivkraft. Bara jag vet det, bara jag. När jag tar fram kartor på arkitektkontoret eller lantmäteriverket bara jag vad de skall användas till. När jag köpte en pistol och successivt filade upp den och gjorde den skjutklar visste bara jag vad den skulle användas till. Många är kvällarna när jag har suttit på min balkong och planerat och fantiserat. Jag har skaffat böcker, läst, intervjuat, och besökt platserna för brotten. Det skulle nästan vara synd att sätta planerna i verket. De har liksom blivit en god kamrat under årens lopp.

Hela det här samhället är ett trasigt maskineri. Hela samhällssystemet är byggt för att ackumulera, ackumulera, ackumulera! När skall vi få leva? När skall vi få *konsumera*? Vi kommer att ackumulera, ackumulera, ackumulera tills vi slutligen spricker av allt skit som vi hamstrat och lagrat och lagt ovanpå varandra.

Folks liv går ut på att ackumulera så att deras barn skall ha det bra, men deras barn är också folk och sparar, gnetar och ackumulerar så att *deras* barn skall ha det bra! Det fattar väl vem som helst att det aldrig kommer att fungera. Folk kommer aldrig att börja leva.

När min levnad är över vill jag verkligen ha levat. Det var som jag sade förut: varje människa som lyckas bryta sig fri visar andra människor vägen. Det är precis vad jag vill göra, bryta mig fri. Att gå i Den Magiska Cirkelns fotspår är bara ett sätt, det finns naturligtvis tusen andra bättre och sämre sätt. Men jag vill göra precis det här.

Att leva jagad i sex år; varje sekund måste kännas. Varje andetag i frihet måste sticka till i bröstet. Att pressa sina egna gränser, att kallblodigt ta andras liv utan en tanke på människorna bakom kropparna.

Att pressa sina gränser är att verkligen leva. Den ultimata formen av konsumtion är att ta ett liv. När hela världen skriker om överbefolkning och fördelningspolitiken inskränker sig till värnskatt och barnbidrag! Vi samlar människor på hög utan att tänka på konsekvenserna eller låta dem påverka oss! För att man skall känna sig vid liv måste döden också ha en plats i vardagen. Thurneman förstod det, och det var därför han inte kände skuld.

Det fantastiska med Den Magiska Cirkeln var att de inte var några Robin Hood-karakterer, som bara själva ackumulerade och gav till andra att lägga på hög. Att de verkligen stal för sig själva, för Thurnemans Raja Yoga-utbildning! Att de konsumerade det de stal för att få leva. Det är annat är fördelningspolitik. En människa som blir bestulen på allt känner sig ofta fri, rentvättad, och kan starta ett nytt liv som inte längre är uppbundet i ting eller i ackumulerandet. Thurnemans anteckningar från Salaligan är som en manual för att ruska om folk, att väcka dem, att visa dem att livet fortfarande existerar i kapitalismens och globaliseringens tidevarv.

Sjukdomen

När jag greps efter almarna fick jag genomgå en så kallad §7-undersökning, en liten sinnesundersökning, som visade att jag inte var fullt frisk. Snutarna och doktorerna ställde en massa frågor till mig, jag fick titta på abstrakt konst och säga vad jag såg på bilderna, och en massa annat. Och från detta »digra material» kunde man alltså dra slutsatsen att jag inte var riktigt frisk! Och detta förväntar man sig att jag skall gå på? Hur lättlurad tror de att man är?

Jag rev papperena i småbitar och medicinen har jag sedan länge kastat. De ville bara jävlas, fixa bort mig från Jobbet, och det lyckades de också med till slut. Det är inte klokt vad de kan hålla på utan att någon stoppar dem: »Patienten lider av en lätt inbillningssjuka med drag av paranoia», jo jag tackar jag!

VÄND OCH LÄS NÄSTFÖLJANDE TVÅ SIDOR ➡

Att pressa sina gränser är att verkligen leva. Den ultimata formen av konsumtion är att ta ett liv. När hela världen skriker om överbefolkning och fördelningspolitiken inskränker sig till värnskatt och barnbidrag! Vi samlar människor på hög utan att tänka på konsekvenserna eller låta dem påverka oss! För att man skall känna sig vid liv måste döden också ha en plats i vardagen. Thurneman förstod det, och det var därför han inte kände skuld.

Det fantastiska med Den Magiska Cirkeln var att de inte var några Robin Hood-karakterer, som bara själva ackumulerade och gav till andra att lägga på hög. Att de verkligen stal för sig själva, för Thurnemans Raja Yoga-utbildning! Att de konsumerade det de stal för att få leva. Det är annat är fördelningspolitik. En människa som blir bestulen på allt känner sig ofta fri, rentvättad, och kan starta ett nytt liv som inte längre är uppbundet i ting eller i ackumulerandet. Thurnemans anteckningar från Salaligan är som en manual för att ruska om folk, att väcka dem, att visa dem att livet fortfarande existerar i kapitalismens och globaliseringens tidevarv.

Sjukdomen

När jag greps efter almarna fick jag genomgå en så kallad §7-undersökning, en liten sinnesundersökning, som visade att jag inte var fullt frisk. Snutarna och doktorerna ställde en massa frågor till mig, jag fick titta på abstrakt konst och säga vad jag såg på bilderna, och en massa annat. Och från detta »digra material» kunde man alltså dra slutsatsen att jag inte var riktigt frisk! Och detta förväntar man sig att jag skall gå på? Hur lättlurad tror de att man är?

Jag rev papperena i småbitar och medicinen har jag sedan länge kastat. De ville bara jävlas, fixa bort mig från Jobbet, och det lyckades de också med till slut. Det är inte klokt vad de kan hålla på utan att någon stoppar dem: »Patienten lider av en lätt inbillningssjuka med drag av paranoia», jo jag tackar jag!

VÄND OCH LÄS NÄSTFÖLJANDE TVÅ SIDOR ➡

*Stannar efter lektionen med de kvarvarande eleverna för att slutföra diskussionen
När nya elever vill ta klassrummet i besittning föreslår Sigge att man skall fortsätta
någon annanstans*

Idag skall vi diskutera följande intressanta frågeställningar:

- Är det värt att offra sitt liv för en idé?
- Är det värt att föra en kamp som man vet att man kommer att förlora?
- Civil olydnad – är det bra eller dåligt att frånga de demokratiska möjligheterna som ges oss och istället gå i sidan av lagen för att förändra samhället

1968 gick Sovjetunionen in i Tjeckoslovakien. Man försökte att protestera mot övervåldet i mesta möjliga utsträckning, men det var förgäves. Pragvåren, den reformistiska kommunismen och den mest produktiva tiden bland de tjeckoslovakiska konstnärerna och författarna, stack Sovjet i ögonen så mycket att de beslutade att krossa den. En ung student som hette Jan Palach blev så förtvivlad när hela hans värld krossades av sovjetiska stridsvagnar att han i protest hällde bensin över sig och tände på. Jan Palach blev en symbol för det tjeckoslovakiska motståndet och kommer att fortsätta att vara det länge än.

Almstriden i Kungsträdgården är ett bra, svenskt exempel. När landstinget beslutade över medborgarnas huvuden att en tunnelbaneuppgång skulle byggas där de hundraåriga almträden växte fick miljöaktivister och medvetna medborgare klättra upp i träden, klamra sig fast och binda fast sig så att avverkningssmännen inte kunde komma till. Trots polisens brutala ingripanden tvingades de tillslut ge upp och almarna står faktiskt kvar idag, två år efter själva striden. Tunnelbaneuppgången lade dem någon annanstans, gud vet var, och det är heller

VAR GOD VÄND ➡

*Stannar efter lektionen med de kvarvarande eleverna för att slutföra diskussionen
När nya elever vill ta klassrummet i besittning föreslår Sigge att man skall fortsätta
någon annanstans*

Idag skall vi diskutera följande intressanta frågeställningar:

- Är det värt att offra sitt liv för en idé?
- Är det värt att föra en kamp som man vet att man kommer att förlora?
- Civil olydnad – är det bra eller dåligt att frånga de demokratiska möjligheterna som ges oss och istället gå i sidan av lagen för att förändra samhället

1968 gick Sovjetunionen in i Tjeckoslovakien. Man försökte att protestera mot övervåldet i mesta möjliga utsträckning, men det var förgäves. Pragvåren, den reformistiska kommunismen och den mest produktiva tiden bland de tjeckoslovakiska konstnärerna och författarna, stack Sovjet i ögonen så mycket att de beslutade att krossa den. En ung student som hette Jan Palach blev så förtvivlad när hela hans värld krossades av sovjetiska stridsvagnar att han i protest hällde bensin över sig och tände på. Jan Palach blev en symbol för det tjeckoslovakiska motståndet och kommer att fortsätta att vara det länge än.

Almstriden i Kungsträdgården är ett bra, svenskt exempel. När landstinget beslutade över medborgarnas huvuden att en tunnelbaneuppgång skulle byggas där de hundraåriga almträden växte fick miljöaktivister och medvetna medborgare klättra upp i träden, klamra sig fast och binda fast sig så att avverkningssmännen inte kunde komma till. Trots polisens brutala ingripanden tvingades de tillslut ge upp och almarna står faktiskt kvar idag, två år efter själva striden. Tunnelbaneuppgången lade dem någon annanstans, gud vet var, och det är heller

VAR GOD VÄND ➡

inte intressant. Det intressanta är att när man med politiska medel inte lyckades förhindra att hundraåriga, vackra träd på huvudstadens vackraste park skulle sågas ned till förmån för en tunnelbaneuppgång, fick opolitiska metoder träda i kraft. Poliser slogs blodiga och många demonstranter och aktivister likaså. Men almarna står där de står.

Inte för att jag vill jämföra almarna med Jan Palach, men det är ändå två bra exempel. Sedan har vi naturligtvis Vietnam också, som är så aktuellt, men risken är att vi fastnar hela dagen med sådana aktuella diskussioner. Då blir det dessutom svårt att hålla sig till ämnet.

NÄR NÅGRA DAGAR HAR GÅTT ➡

inte intressant. Det intressanta är att när man med politiska medel inte lyckades förhindra att hundraåriga, vackra träd på huvudstadens vackraste park skulle sågas ned till förmån för en tunnelbaneuppgång, fick opolitiska metoder träda i kraft. Poliser slogs blodiga och många demonstranter och aktivister likaså. Men almarna står där de står.

Inte för att jag vill jämföra almarna med Jan Palach, men det är ändå två bra exempel. Sedan har vi naturligtvis Vietnam också, som är så aktuellt, men risken är att vi fastnar hela dagen med sådana aktuella diskussioner. Då blir det dessutom svårt att hålla sig till ämnet.

NÄR NÅGRA DAGAR HAR GÅTT ➡

Johnny, 26

Lenas tre år äldre bror

På väldigt dåligt humör, kommer att börja bråka med sin vänsterorienterade och tilllika ohängda lillasyster Lena och hennes fentioefte pojkvän Håkan. Sådana som Lena och Håkan är det som han spärrar in hela dagarna – vandaler, hippies och sådana!

Är hembjuden till familjemiddag med pappa Lennart, systemen Lena, mamma Gunilla och Lenas fentioefte pojkvän Håkan.

Arbetar som polis just nu, men är avstängd för utredning av en anmälning om onödigt våld.

Ganska mycket en kontrast till Lena politiskt, men med samma temperament

Väldigt bra relation till sin fader, mycket sämre till Gunilla och den revolterande Lena

Säkerligen har min syster släpat hem ytterligare ett träskmonster till pojkvän. Ju äldre hon blir, desto trasigare och radikalare blir hennes moatjéer. Jag förstår inte hur min syster kan ha blivit sådan. Mitt ex sade att Lena hade »revolterat mot en trygg och borgerlig miljö», men det vete fan. Jag tror att det är något fel på henne.

Jag kan dessutom inte sluta tänka på den där incidenten. Det var inte mitt fel. Jag kunde ju inte veta att han led av benskörhet. Jag var ju tvungen att hålla i honom. Han höll ju på att smita. Jag tog ett hederligt gammalt polisgrepp på honom, vred om armen och höll den bakom ryggen på honom. Jag kände aldrig att det kraschade i armen på honom. Hur skulle det se ut om man hela tiden tänkte på att pundarna och inbrottstjuvarna kan lida av benskörhet? Skall man ta i dem med tång eller?

Han höll på att spraya en sådan där massa USA ut ur Vietnam-smörja. Jävla ligist. Han hade redan förstört en stor del av bibliotekets framsida, trappan och fönstren. Någon måste ju sätta stopp för de där idioterna. Om ingen säger stopp till ungdomarna är det ute med det här landet.

NÄR SIGGE LIGGER I SIN SÄNG ➡

Johnny, 26

Lenas tre år äldre bror

På väldigt dåligt humör, kommer att börja bråka med sin vänsterorienterade och tilllika ohängda lillasyster Lena och hennes fentioefte pojkvän Håkan. Sådana som Lena och Håkan är det som han spärrar in hela dagarna – vandaler, hippies och sådana!

Är hembjuden till familjemiddag med pappa Lennart, systemen Lena, mamma Gunilla och Lenas fentioefte pojkvän Håkan.

Arbetar som polis just nu, men är avstängd för utredning av en anmälning om onödigt våld.

Ganska mycket en kontrast till Lena politiskt, men med samma temperament

Väldigt bra relation till sin fader, mycket sämre till Gunilla och den revolterande Lena

Säkerligen har min syster släpat hem ytterligare ett träskmonster till pojkvän. Ju äldre hon blir, desto trasigare och radikalare blir hennes moatjéer. Jag förstår inte hur min syster kan ha blivit sådan. Mitt ex sade att Lena hade »revolterat mot en trygg och borgerlig miljö», men det vete fan. Jag tror att det är något fel på henne.

Jag kan dessutom inte sluta tänka på den där incidenten. Det var inte mitt fel. Jag kunde ju inte veta att han led av benskörhet. Jag var ju tvungen att hålla i honom. Han höll ju på att smita. Jag tog ett hederligt gammalt polisgrepp på honom, vred om armen och höll den bakom ryggen på honom. Jag kände aldrig att det kraschade i armen på honom. Hur skulle det se ut om man hela tiden tänkte på att pundarna och inbrottstjuvarna kan lida av benskörhet? Skall man ta i dem med tång eller?

Han höll på att spraya en sådan där massa USA ut ur Vietnam-smörja. Jävla ligist. Han hade redan förstört en stor del av bibliotekets framsida, trappan och fönstren. Någon måste ju sätta stopp för de där idioterna. Om ingen säger stopp till ungdomarna är det ute med det här landet.

NÄR SIGGE LIGGER I SIN SÄNG ➡

Vaknar bredvid Lena i sängen, Lena sover fortfarande

Undrar oroligt vad Lena sagt till sina föräldrar – undrar de inte var du varit hela veckan?

Vill berätta för Lena om sin idé, sin plan – Den Magiska Cirkeln, Salaligan (Vad tror hon om de fyra, hon, Sigge, Håkan och Torsten – vågar de?)

Det har varit en fantastisk vecka; helt underbar. Vi har legat i den här sängen säkerligen halva tiden och älskat. Lena är verkligen underbar. Jag har äntligen förstått hur man skall älska, tack vare Lena. Vår första natt var så försiktig och varsam att jag förstod, att jag med ens visste vad jag i mina tidigare kärleksnätter har missat. Jag känner mig så manlig. Jag hittar inget bättre ord än just manlig. Att kunna skänka Lena den kärleken och göra henne lycklig. Jag förstår inte hur jag hittills kunnat vara en så dålig älskare. Nu känner jag hela henne: hennes kropp, hennes sinne. Jag vet var jag skall smeka, kyssa och vad jag skall viska. Jag känner mig så fullkomlig.

Jag undrar vad Lenas föräldrar tycker om att hon är här – jag antar att hon inte sagt att hon är här. Det var bara ett halvår sedan en kollega fick gå för att hennes affär med en ung, manlig student uppdagades. Jag kan inte riskera det. Jag sitter löst allaredan. Det finns de som vill ha bort mig, även här. Jag står säkert i någon svart lista. Sparkad från två universitet på mindre än ett år – hur skulle det se ut? Jag skulle aldrig få ett jobb någon annanstans.

OM LENA TAR TILL SIG IDÉEN ➡

Vaknar bredvid Lena i sängen, Lena sover fortfarande

Undrar oroligt vad Lena sagt till sina föräldrar – undrar de inte var du varit hela veckan?

Vill berätta för Lena om sin idé, sin plan – Den Magiska Cirkeln, Salaligan (Vad tror hon om de fyra, hon, Sigge, Håkan och Torsten – vågar de?)

Det har varit en fantastisk vecka; helt underbar. Vi har legat i den här sängen säkerligen halva tiden och älskat. Lena är verkligen underbar. Jag har äntligen förstått hur man skall älska, tack vare Lena. Vår första natt var så försiktig och varsam att jag förstod, att jag med ens visste vad jag i mina tidigare kärleksnätter har missat. Jag känner mig så manlig. Jag hittar inget bättre ord än just manlig. Att kunna skänka Lena den kärleken och göra henne lycklig. Jag förstår inte hur jag hittills kunnat vara en så dålig älskare. Nu känner jag hela henne: hennes kropp, hennes sinne. Jag vet var jag skall smeka, kyssa och vad jag skall viska. Jag känner mig så fullkomlig.

Jag undrar vad Lenas föräldrar tycker om att hon är här – jag antar att hon inte sagt att hon är här. Det var bara ett halvår sedan en kollega fick gå för att hennes affär med en ung, manlig student uppdagades. Jag kan inte riskera det. Jag sitter löst allaredan. Det finns de som vill ha bort mig, även här. Jag står säkert i någon svart lista. Sparkad från två universitet på mindre än ett år – hur skulle det se ut? Jag skulle aldrig få ett jobb någon annanstans.

OM LENA TAR TILL SIG IDÉEN ➡

Lura i Håkan och Törsten att de bara är en liten del av en stor förening – DMC, Den Magiska Cirkeln, med centrum i Danmark och Stockholm

För säkerhetsskull kan det vara vettigt att se till att presentera kontraktet efter litet öl och röka, precis som Thurneman gjorde

Allt måste ske som i boken. Jag har planerat detta så länge och så noggrant att det måste ske precis som i boken. Vi måste göra rätt från början. Hur gjorde de? Middag med formell klädsel hade de. Jag har kontrakten och utkasten till stadgan här. Jag skall läsa högt för dem ur stadgan. Abrahamsson höll tal, det får du göra, älskling. De får bara bli medlemmar ikväll, inte veta någonting om planerna på att gå i Thurnemans fotspår. Det är viktigt. Det måste ske precis som i boken. Vi måste göra rätt från början. Först senare får de veta.

Låt oss ringa efter dem, redan ikväll.

NÄR NÄSTA DAG GRYR ➡

Lura i Håkan och Törsten att de bara är en liten del av en stor förening – DMC, Den Magiska Cirkeln, med centrum i Danmark och Stockholm

För säkerhetsskull kan det vara vettigt att se till att presentera kontraktet efter litet öl och röka, precis som Thurneman gjorde

Allt måste ske som i boken. Jag har planerat detta så länge och så noggrant att det måste ske precis som i boken. Vi måste göra rätt från början. Hur gjorde de? Middag med formell klädsel hade de. Jag har kontrakten och utkasten till stadgan här. Jag skall läsa högt för dem ur stadgan. Abrahamsson höll tal, det får du göra, älskling. De får bara bli medlemmar ikväll, inte veta någonting om planerna på att gå i Thurnemans fotspår. Det är viktigt. Det måste ske precis som i boken. Vi måste göra rätt från början. Först senare får de veta.

Låt oss ringa efter dem, redan ikväll.

NÄR NÄSTA DAG GRYR ➡

Det är dags att iscensätta den riktiga planen – att gå i ligans fotspår. Detta är planen, älskling: Vi tar dem med ut på en resa i Torstens mammas bil. Hennes körkort är ändå draget.

De har skrivit på sina kontrakt och de vet mycket väl vad som gäller. Vi skall till Thurnemans föräldrahem strax utanför Sala – Sundsmargården som har stått övergiven i flera år. Vi skall hålla vår första seans där, i lillstugan på Thurnemans föräldrars gård. Vi får väl bryta oss in på något sätt, gården ligger avsides och obevakat så det borde inte vara några problem.

Torsten måste ta med sig sin pistol som han skrutit om, och du, älskling skall låna din pappas pistol ur byrån. Vi måste vara välförsedda. Ring efter Torsten och Håkan och så gör vi upp allt. Vi berättar för dem vad de behöver veta, vad de behöver packa etc. Sedan möts vi hemma hos dig och reser mot Sala. Då får jag passa på att gå husesyn när jag ändå är där.

NÄR SIGGE BLIR ENSAM I BILEN MED HÅKAN ➡

Det är dags att iscensätta den riktiga planen – att gå i ligans fotspår. Detta är planen, älskling: Vi tar dem med ut på en resa i Torstens mammas bil. Hennes körkort är ändå draget.

De har skrivit på sina kontrakt och de vet mycket väl vad som gäller. Vi skall till Thurnemans föräldrahem strax utanför Sala – Sundsmargården som har stått övergiven i flera år. Vi skall hålla vår första seans där, i lillstugan på Thurnemans föräldrars gård. Vi får väl bryta oss in på något sätt, gården ligger avsides och obevakat så det borde inte vara några problem.

Torsten måste ta med sig sin pistol som han skrutit om, och du, älskling skall låna din pappas pistol ur byrån. Vi måste vara välförsedda. Ring efter Torsten och Håkan och så gör vi upp allt. Vi berättar för dem vad de behöver veta, vad de behöver packa etc. Sedan möts vi hemma hos dig och reser mot Sala. Då får jag passa på att gå husesyn när jag ändå är där.

NÄR SIGGE BLIR ENSAM I BILEN MED HÅKAN ➡

Det kan inte vara många mil kvar nu. Det mest naturliga stället att börja på är Thurnemans föräldrars gård. Han bodde i en flygel eller en liten fristående byggnad. Det vore fel att inte börja med en seans. Att börja som Thurneman, som Salaligan. Tänk om man kunde bryta sig in i huset och hålla seansen där!

Stackars Håkan. Han verkar så deppad och nere. Jag kan knappast klandra honom. Jag har stulit hans stora kärlek ifrån honom, Lena använder honom som låtsaspojkvän så att hennes föräldrar inte skall veta att det egentligen är hennes lärare som hon tillbringar nätterna hos. Sedan följer Håkan med på den här fantastiska resan, mer eller mindre invigd i vad som egentligen skall ske. Jag tycker faktiskt riktigt synd om honom.

Håkan är väldigt reko.

Skulle det hjälpa om jag ingav honom litet hopp? Om jag avslöjade hur han skall »vinna Lena från mig»? Förmodligen. Håkan utgör inget hot mot vår kärlek, så det kan jag kosta på mig. Jag ser att Lenas ögon tindrar när vi ser på varandra. Kom igen, Håkan. »Må bäste man vinna. Jag vill ju bara att Lena skall vara så lycklig som möjligt...»

NÄR RESAN ÄR ÖVER →

Det kan inte vara många mil kvar nu. Det mest naturliga stället att börja på är Thurnemans föräldrars gård. Han bodde i en flygel eller en liten fristående byggnad. Det vore fel att inte börja med en seans. Att börja som Thurneman, som Salaligan. Tänk om man kunde bryta sig in i huset och hålla seansen där!

Stackars Håkan. Han verkar så deppad och nere. Jag kan knappast klandra honom. Jag har stulit hans stora kärlek ifrån honom, Lena använder honom som låtsaspojkvän så att hennes föräldrar inte skall veta att det egentligen är hennes lärare som hon tillbringar nätterna hos. Sedan följer Håkan med på den här fantastiska resan, mer eller mindre invigd i vad som egentligen skall ske. Jag tycker faktiskt riktigt synd om honom.

Håkan är väldigt reko.

Skulle det hjälpa om jag ingav honom litet hopp? Om jag avslöjade hur han skall »vinna Lena från mig»? Förmodligen. Håkan utgör inget hot mot vår kärlek, så det kan jag kosta på mig. Jag ser att Lenas ögon tindrar när vi ser på varandra. Kom igen, Håkan. »Må bäste man vinna. Jag vill ju bara att Lena skall vara så lycklig som möjligt...»

NÄR RESAN ÄR ÖVER →

Sigge läser högt för sina kumpaner om Salamordet. Boken om Salaligan är för Sigge en sorts bibel och han läser andäktigt ur den, som en mässa.

Seansen kräver t.ex. oljor, något att bränna oljorna i. Kanske har Torsten som alltid är så välförsedd något med sig att bryta barriärerna med.

Nu är stunden kommen. De skall få höra om Salaligan, om Thurneman, om konstverket som vi skall avsluta. Det måste ske försiktigt och med viss finess så att ingen får kalla fötter. I värsta fall får jag hota med kontraktet.

För att tavlan skall bli så bra som möjligt är det bäst att komma i stämning. Kanske är det en bra idé att besöka alla brottsplatserna först. Vi kan läsa högt ur boken om Salaligan och kanske på så sätt röras av samma gudomliga inspiration som rörde Thurneman.

Polismorden i Sala, banken sedan. Men först seansen.

Seansen måste skötas helt enligt boken. Lena måste vara medium, precis som vid Thurnemans första seans.

NÄR KONTURERNA SLUTGILTIGEN FÖRSVINNER ➡

Sigge läser högt för sina kumpaner om Salamordet. Boken om Salaligan är för Sigge en sorts bibel och han läser andäktigt ur den, som en mässa.

Seansen kräver t.ex. oljor, något att bränna oljorna i. Kanske har Torsten som alltid är så välförsedd något med sig att bryta barriärerna med.

Nu är stunden kommen. De skall få höra om Salaligan, om Thurneman, om konstverket som vi skall avsluta. Det måste ske försiktigt och med viss finess så att ingen får kalla fötter. I värsta fall får jag hota med kontraktet.

För att tavlan skall bli så bra som möjligt är det bäst att komma i stämning. Kanske är det en bra idé att besöka alla brottsplatserna först. Vi kan läsa högt ur boken om Salaligan och kanske på så sätt röras av samma gudomliga inspiration som rörde Thurneman.

Polismorden i Sala, banken sedan. Men först seansen.

Seansen måste skötas helt enligt boken. Lena måste vara medium, precis som vid Thurnemans första seans.

NÄR KONTURERNA SLUTGILTIGEN FÖRSVINNER ➡

»Jag hade den mest verkliga mardröm du kan tänka dig. Jag samlade ihop till en blydag av Håkans, Torstens och mina nycklar i Lenas strumpa. Sedan gick jag lös på henne med den samtidigt som jag förklarade för Håkan och Torsten var de skulle slå för att det inte skulle bli några större märken eller bestående men. Var det gjorde som ondast men inte syntes. När jag slagit henne nog lämnade jag över strumpan till Håkan, uppmanade honom att göra som jag. Han hade skrivit på kontraktet och visste vad som annars skulle ske med honom. Håkan slog. Efter honom Torsten.

När vi var klara tog jag Lenas huvud i mitt knä. Hon grät och skakade. Jag kysste hennes panna, strök henne över håret och över kroppen. Torsten och Håkan följde mitt exempel. Jag började peka på Lenas kropp, förklara vad hon tyckte om, vad hon gillade och inte. Vad han skulle viska till henne, hur han skulle tränga in i henne, hur han skulle röra sig, hur han skulle hålla henne. Att hon tyckte om att jag var hård mot henne i sängen. Att hon ville att jag skulle hålla mina händer hårt runt hennes hals, att jag skulle rycka henne i håret, örfila henne... allt detta, alla hemligheter som vi någonsin hade för de andra. Sedan lämnade jag över henne till Håkan eller Torsten, vilket minns jag inte. När resan var slut skulle Lena vara hans.»

NÄR SIGGE VAKNAR ➡

»Jag hade den mest verkliga mardröm du kan tänka dig. Jag samlade ihop till en blydag av Håkans, Torstens och mina nycklar i Lenas strumpa. Sedan gick jag lös på henne med den samtidigt som jag förklarade för Håkan och Torsten var de skulle slå för att det inte skulle bli några större märken eller bestående men. Var det gjorde som ondast men inte syntes. När jag slagit henne nog lämnade jag över strumpan till Håkan, uppmanade honom att göra som jag. Han hade skrivit på kontraktet och visste vad som annars skulle ske med honom. Håkan slog. Efter honom Torsten.

När vi var klara tog jag Lenas huvud i mitt knä. Hon grät och skakade. Jag kysste hennes panna, strök henne över håret och över kroppen. Torsten och Håkan följde mitt exempel. Jag började peka på Lenas kropp, förklara vad hon tyckte om, vad hon gillade och inte. Vad han skulle viska till henne, hur han skulle tränga in i henne, hur han skulle röra sig, hur han skulle hålla henne. Att hon tyckte om att jag var hård mot henne i sängen. Att hon ville att jag skulle hålla mina händer hårt runt hennes hals, att jag skulle rycka henne i håret, örfila henne... allt detta, alla hemligheter som vi någonsin hade för de andra. Sedan lämnade jag över henne till Håkan eller Torsten, vilket minns jag inte. När resan var slut skulle Lena vara hans.»

NÄR SIGGE VAKNAR ➡

*Planerna för polismordet gjordes upp på ett konditori i Sala – där skall vi också planera:
allt måste gå enligt boken*

Kartor över Sala polisstation

Tider över polismännens pass och arbetstider

*När alla är skärrade och äcklade efter seansen tar Sigge så småningom befälet och styr
upp situationen – det är dags att planera polismorden*

Fy fan. Det är som man skulle spy. Jag förstår inte varifrån de där bilderna kom. Har jag verkligen det inom mig? Jag blir rädd för mig själv. Det kändes så otroligt verkligt. Jag kände hur jag slog henne med nycklarna. Jag förstår inte. Jag älskar ju Lena. Hur kan jag ha det här inom mig?

Jag skall ta dem till konditoriet där Thurneman väntade på en droska när han utförde sitt första mord. Det är Håkans tur att läsa mässa om Sörbomordet. Det är dags att skrida till verket. Vi måste dra upp planerna för det första mord som Salaligan inte hann utföra – polismordet i Sala. Jag antar att vi inte kan följa Thurnemans beskrivningar längre eftersom polishuset inte ser likadant ut. Jag får i alla fall redogöra för det planerade mordet. Själva bankrånet aom skulle följa på polismorden är knappast möjligt att genomföra längre eftersom banken inte finns kvar. Huvudsaken är ändå polismorden, eftersom de är det konstfulla.

NÄR BROTTET SKALL GENOMFÖRAS ➡

*Planerna för polismordet gjordes upp på ett konditori i Sala – där skall vi också planera:
allt måste gå enligt boken*

Kartor över Sala polisstation

Tider över polismännens pass och arbetstider

*När alla är skärrade och äcklade efter seansen tar Sigge så småningom befälet och styr
upp situationen – det är dags att planera polismorden*

Fy fan. Det är som man skulle spy. Jag förstår inte varifrån de där bilderna kom. Har jag verkligen det inom mig? Jag blir rädd för mig själv. Det kändes så otroligt verkligt. Jag kände hur jag slog henne med nycklarna. Jag förstår inte. Jag älskar ju Lena. Hur kan jag ha det här inom mig?

Jag skall ta dem till konditoriet där Thurneman väntade på en droska när han utförde sitt första mord. Det är Håkans tur att läsa mässa om Sörbomordet. Det är dags att skrida till verket. Vi måste dra upp planerna för det första mord som Salaligan inte hann utföra – polismordet i Sala. Jag antar att vi inte kan följa Thurnemans beskrivningar längre eftersom polishuset inte ser likadant ut. Jag får i alla fall redogöra för det planerade mordet. Själva bankrånet aom skulle följa på polismorden är knappast möjligt att genomföra längre eftersom banken inte finns kvar. Huvudsaken är ändå polismorden, eftersom de är det konstfulla.

NÄR BROTTET SKALL GENOMFÖRAS ➡

EN MONOLOGSCEN ÄR en scen som är i stort sätt helt din och du får göra vad du vill med den. En monolog speglar i regel din sinnesstämning, hur du mår, eller något annat som du vill förmedla. Till denna monologscen finns ett antal anvisningar som du får på separat papper av spelledaren. Det kan vara en färdigskriven text att läsa och brodera ut, eller ett antal punkter att utgå ifrån för att beskriva någonting. Du läser monologen som Sigge, och riktar dig förmodligen till en icke namngiven åhörarskara.

Bry dig inte om om någon pratar samtidigt som du.

EFTER DIN MONOLOG ➡

EN MONOLOGSCEN ÄR en scen som är i stort sätt helt din och du får göra vad du vill med den. En monolog speglar i regel din sinnesstämning, hur du mår, eller något annat som du vill förmedla. Till denna monologscen finns ett antal anvisningar som du får på separat papper av spelledaren. Det kan vara en färdigskriven text att läsa och brodera ut, eller ett antal punkter att utgå ifrån för att beskriva någonting. Du läser monologen som Sigge, och riktar dig förmodligen till en icke namngiven åhörarskara.

Bry dig inte om om någon pratar samtidigt som du.

EFTER DIN MONOLOG ➡

Illamående, ångerfull

Panik, vill upplösas i atomer, vet inte vad som skall hända, tappat fotfästet

I tre års tid har jag väntat på just detta tillfälle. Jag har sett mig som en konstnär, som en tvillingsjäl till Thurneman, men det är jag inte. Jag är inte stöpt ur samma form. Thurneman kände ingen ånger, ingen vämjelse över sina handlingar. Jag kan inte sluta tänka på dem. Jag känner en panisk skräck gripa tag i mig. Jag tror jag håller på att bli galen. Jag förstår inte hur DE klarade av det i sex år. Jag är inte värdig att fortsätta arbetet. Att spela Thurnemans roll.

Aldrig kunde jag för mitt liv föreställa mig att känslan att beröva någon livet skulle vara så vedervärdig. Jag känner mig smutsig. Mina händer, hela min kropp, på både utsidan och insidan. Jag klarar inte detta mer.

Vem var Thurneman? Hur klarade han att döda i sex års tid utan att känna ånger? Jag önskar inget hellre än att få skjuta skallen av mig så att jag slipper se polismännens ansikten överallt. Jag klarar inte mer. Vi måste sluta med detta, omedelbart.

I SÄNGEN →

Illamående, ångerfull

Panik, vill upplösas i atomer, vet inte vad som skall hända, tappat fotfästet

I tre års tid har jag väntat på just detta tillfälle. Jag har sett mig som en konstnär, som en tvillingsjäl till Thurneman, men det är jag inte. Jag är inte stöpt ur samma form. Thurneman kände ingen ånger, ingen vämjelse över sina handlingar. Jag kan inte sluta tänka på dem. Jag känner en panisk skräck gripa tag i mig. Jag tror jag håller på att bli galen. Jag förstår inte hur DE klarade av det i sex år. Jag är inte värdig att fortsätta arbetet. Att spela Thurnemans roll.

Aldrig kunde jag för mitt liv föreställa mig att känslan att beröva någon livet skulle vara så vedervärdig. Jag känner mig smutsig. Mina händer, hela min kropp, på både utsidan och insidan. Jag klarar inte detta mer.

Vem var Thurneman? Hur klarade han att döda i sex års tid utan att känna ånger? Jag önskar inget hellre än att få skjuta skallen av mig så att jag slipper se polismännens ansikten överallt. Jag klarar inte mer. Vi måste sluta med detta, omedelbart.

I SÄNGEN →

Är inte upplagd för sex

Börjar gråta om Lena försöker älska med honom

Älskade Lena, vi kan inte fortsätta så här. Jag klarar det inte. Jag kommer att förgås av min egen skuld. Thurneman var mycket starkare än jag. Han klarade att bära sin skuld utan att den tärde honom. Jag klarar inte det. Vi kan fortfarande avbryta hela företaget. Vi kan fortfarande vända hem. Vi kan.

Vi kan lägga skulden på Håkan och Torsten. Vi kan placera pistolerna hos dem, fabricera bevis, ange dem, vittna mot dem. Allt, utom att fortsätta.

NÄR CG OCH JÖRGEN GÖR ENTRÉ ➡

Är inte upplagd för sex

Börjar gråta om Lena försöker älska med honom

Älskade Lena, vi kan inte fortsätta så här. Jag klarar det inte. Jag kommer att förgås av min egen skuld. Thurneman var mycket starkare än jag. Han klarade att bära sin skuld utan att den tärde honom. Jag klarar inte det. Vi kan fortfarande avbryta hela företaget. Vi kan fortfarande vända hem. Vi kan.

Vi kan lägga skulden på Håkan och Torsten. Vi kan placera pistolerna hos dem, fabricera bevis, ange dem, vittna mot dem. Allt, utom att fortsätta.

NÄR CG OCH JÖRGEN GÖR ENTRÉ ➡

Jörgen Hamilton, 38

Polis vid rikskriminalen

På väg att storma en villa tillhörande Ann-Katrin Lagerberg tillsammans med kollegan Jörgen och åtta polismän från terroriststyrkan

Kostym

Inväntar beskedet att han skall befordras till Säpo – om jag bara sköter mina kort rätt

Otäck historia det här. De tar sig in och slaktar kallblodigt samtliga polismän som finns på stationen, och i källaren sitter larmcentralen och övervakningen och märker ingenting. Det är verkligen läskigt. Ett proffsjobb var det i alla fall inte. Blod och avtryck överallt. Vi väntar fortfarande på rapporter från SKL så vi vet ännu inte om någon av gärningsmännen blev träffad. Vi har kontrollerat alla sjukhus och sjukstugor i trakten utan resultat. Den enda skottskada som rapporterats in hittills var en gubbe i ett jaktlag som lyckades med att skjuta sig själv i benet. Han tog en sup och satte sig på bussen. Det skulle inte pjoskas tydligen. Sega jävlar, gamlingarna.

Det har inkommit många rapporter om en brun Ford Taunus som siktats i området och en fönstertittande pensionär har till och med noterat bilnumret. Ibland är paranoikerna till någon nytta. Bilen tillhör Ann-Katrin Hilda Lagerberg, född Nilsdotter, bofast i Linköping. Legat på torken ett par gånger, arresterad för förargelseväckande beteende vid tre olika tillfällen. Ett fyllo kort och gott. Har säkert bara hyrt ut bilen för litet svarta pengar till sprit, men man vet ju aldrig. Bäst att vara beredd på allt. Om det är här de gömmer sig kommer det att bli blodspillan idag.

TILLBAKA I STOCKHOLM ➡

Jörgen Hamilton, 38

Polis vid rikskriminalen

På väg att storma en villa tillhörande Ann-Katrin Lagerberg tillsammans med kollegan Jörgen och åtta polismän från terroriststyrkan

Kostym

Inväntar beskedet att han skall befordras till Säpo – om jag bara sköter mina kort rätt

Otäck historia det här. De tar sig in och slaktar kallblodigt samtliga polismän som finns på stationen, och i källaren sitter larmcentralen och övervakningen och märker ingenting. Det är verkligen läskigt. Ett proffsjobb var det i alla fall inte. Blod och avtryck överallt. Vi väntar fortfarande på rapporter från SKL så vi vet ännu inte om någon av gärningsmännen blev träffad. Vi har kontrollerat alla sjukhus och sjukstugor i trakten utan resultat. Den enda skottskada som rapporterats in hittills var en gubbe i ett jaktlag som lyckades med att skjuta sig själv i benet. Han tog en sup och satte sig på bussen. Det skulle inte pjoskas tydligen. Sega jävlar, gamlingarna.

Det har inkommit många rapporter om en brun Ford Taunus som siktats i området och en fönstertittande pensionär har till och med noterat bilnumret. Ibland är paranoikerna till någon nytta. Bilen tillhör Ann-Katrin Hilda Lagerberg, född Nilsdotter, bofast i Linköping. Legat på torken ett par gånger, arresterad för förargelseväckande beteende vid tre olika tillfällen. Ett fyllo kort och gott. Har säkert bara hyrt ut bilen för litet svarta pengar till sprit, men man vet ju aldrig. Bäst att vara beredd på allt. Om det är här de gömmer sig kommer det att bli blodspillan idag.

TILLBAKA I STOCKHOLM ➡

Sprängämnen har Sigge anskaffat under årens lopp. Det är 15 kilo totalt och finns i bilens bagageutrymme i tre väskor i olika storlekar.

Lena har varit borta med Torsten på morgonen. Hon kom heller aldrig tillbaka till honom efter att ha älskat med Håkan, och vilken älskog sedan: hetsig och högljudd. Det skulle inte förvåna honom om Torsten vaknade och vet om det. Han kan inte låta bli att klänga på Lena i någon slags desperat jakt på bekräftelse och ömhet.

Motvilligt kliver Sigge in i bilen för att åka till Stockholm och centralposten.

NÄR SIGGE BLIR ENSAM MED HÅKAN I BILEN ➡

Sprängämnen har Sigge anskaffat under årens lopp. Det är 15 kilo totalt och finns i bilens bagageutrymme i tre väskor i olika storlekar.

Lena har varit borta med Torsten på morgonen. Hon kom heller aldrig tillbaka till honom efter att ha älskat med Håkan, och vilken älskog sedan: hetsig och högljudd. Det skulle inte förvåna honom om Torsten vaknade och vet om det. Han kan inte låta bli att klänga på Lena i någon slags desperat jakt på bekräftelse och ömhet.

Motvilligt kliver Sigge in i bilen för att åka till Stockholm och centralposten.

NÄR SIGGE BLIR ENSAM MED HÅKAN I BILEN ➡

När Håkan berättar blir det för mycket för Sigge och han avslöjar allt, varför Lena kom till honom. Han måste få känna att hon är hans. Han måste respektera Håkan för att denne så ärligt berättar för honom att han »vunnit Lena från honom», men han kan ändå inte låta bli att bli förbannad. Kanske inte direkt på Håkan utan på allt, på Lena, på hela situationen. Han vill dock inte gräla med Håkan, han varken vill eller orkar. Han vet ju hur det egentligen ligger till, och precis som sistleds de satt ensamma i bilen på rastplatsen säger han: »må bäste man vinna».

I SKOGEN KRING MORGONGÅVA ➡

När Håkan berättar blir det för mycket för Sigge och han avslöjar allt, varför Lena kom till honom. Han måste få känna att hon är hans. Han måste respektera Håkan för att denne så ärligt berättar för honom att han »vunnit Lena från honom», men han kan ändå inte låta bli att bli förbannad. Kanske inte direkt på Håkan utan på allt, på Lena, på hela situationen. Han vill dock inte gräla med Håkan, han varken vill eller orkar. Han vet ju hur det egentligen ligger till, och precis som sistleds de satt ensamma i bilen på rastplatsen säger han: »må bäste man vinna».

I SKOGEN KRING MORGONGÅVA ➡

Axel Palmgren, 29

Finlandssvensk

Arbetar på Johanssons snickeri

Ganska arg över att behöva kliva upp så här tidigt

Tycker att han oförtjänt har hamnat i »gubblaget»

En god skytt, medför även en kniv och en revolver

Alla känner alla väl

Min bror är polisman i Sala och så spelar jag kort tillsammans med extrapolisman Klintberg varje lördag, så jag måste säga att jag är med polis än de andra här i alla fall. Nilsson tror att han är så speciell och en sådan god skytt; Ljunglöf tror att han är född här och att hans giftermål med Lena gör honom till en äkta »ortsbo»; Johansson tror att hans ålder gör honom klipskast och oersättlig. Det är tröttsamt med att vara i skogen med så självgodas jävlar. Om någon annan hade organiserat »drevet» skulle jag sett till att vara med i en annan grupp men Johansson drar lappar ur hattar – som man gjorde på den gamla goda tiden.

Klintberg är i alla fall en hygglig prick. Han är inte så hård på alla de onödiga lagarna och dessutom är han en god förlorare. Jag gillar honom skarpt. Han ser emellan fingrarna vad

gäller hembränt, jakt och fiske i lagoma skalor. Han har något som lagen saknar: mänsklighet och urskiljning. Klintberg är en bra karl.

Jag blir naturligtvis litet nervös när skjutvapnen åker fram. Jag tror inte att gubbarna har fattat att det inte är en älg eller björn som skall skjutas den här gången – det är människor. Inte för att jag är sådan att jag har problem med det (jag är praktiskt lagd), men det betyder att det säkert kommer att skjutas tillbaka. Det har jag aldrig varit med om förut, och det gör en litet rädd om sanningen skall fram.

NÄR SPELLEDAREN PÅ ETT TYDLIGT SÄTT BRYTER SCENEN ➡

Axel Palmgren, 29

Finlandssvensk

Arbetar på Johanssons snickeri

Ganska arg över att behöva kliva upp så här tidigt

Tycker att han oförtjänt har hamnat i »gubblaget»

En god skytt, medför även en kniv och en revolver

Alla känner alla väl

Min bror är polisman i Sala och så spelar jag kort tillsammans med extrapolisman Klintberg varje lördag, så jag måste säga att jag är med polis än de andra här i alla fall. Nilsson tror att han är så speciell och en sådan god skytt; Ljunglöf tror att han är född här och att hans giftermål med Lena gör honom till en äkta »ortsbo»; Johansson tror att hans ålder gör honom klipskast och oersättlig. Det är tröttsamt med att vara i skogen med så självgodas jävlar. Om någon annan hade organiserat »drevet» skulle jag sett till att vara med i en annan grupp men Johansson drar lappar ur hattar – som man gjorde på den gamla goda tiden.

Klintberg är i alla fall en hygglig prick. Han är inte så hård på alla de onödiga lagarna och dessutom är han en god förlorare. Jag gillar honom skarpt. Han ser emellan fingrarna vad

gäller hembränt, jakt och fiske i lagoma skalor. Han har något som lagen saknar: mänsklighet och urskiljning. Klintberg är en bra karl.

Jag blir naturligtvis litet nervös när skjutvapnen åker fram. Jag tror inte att gubbarna har fattat att det inte är en älg eller björn som skall skjutas den här gången – det är människor. Inte för att jag är sådan att jag har problem med det (jag är praktiskt lagd), men det betyder att det säkert kommer att skjutas tillbaka. Det har jag aldrig varit med om förut, och det gör en litet rädd om sanningen skall fram.

NÄR SPELLEDAREN PÅ ETT TYDLIGT SÄTT BRYTER SCENEN ➡

Håglös, andefattig

Lena har vunnit. Jag anade inte att hon hade sådana väldiga krafter när jag invigde henne i min dröm. Det är ingen tvekan om vem som skall leda seansen. Hon är mer som Thurneman än vad jag någonsin har varit. Jag duger tydligen ingenting till längre.

NÄR DET SYNS ETT LJUS I DET SVARTA ➡

Håglös, andefattig

Lena har vunnit. Jag anade inte att hon hade sådana väldiga krafter när jag invigde henne i min dröm. Det är ingen tvekan om vem som skall leda seansen. Hon är mer som Thurneman än vad jag någonsin har varit. Jag duger tydligen ingenting till längre.

NÄR DET SYNS ETT LJUS I DET SVARTA ➡

Fantastiskt, underbart! Allt var bara en dröm, en enda lång, ond dröm. Jag lever, jag kommer att leva, Har alla andra drömt samma dröm?

Jag kan kyssa marken, så underbart är det. Jag kände mig så låst, så tillintetgjord. Som om det var någon annan som styrde mig, som jag inte kunde stå emot. Hur jag än kämpade emot hårdnade bara greppet, och drog mig tillbaka. Men nu har givits mig en andra chans, en chans att vända allt till det bättre. Jag är ingen mördare längre.

Men viktigast av allt är Lena. Jag har fortfarande Lena.

Fantastiskt, underbart! Allt var bara en dröm, en enda lång, ond dröm. Jag lever, jag kommer att leva, Har alla andra drömt samma dröm?

Jag kan kyssa marken, så underbart är det. Jag kände mig så låst, så tillintetgjord. Som om det var någon annan som styrde mig, som jag inte kunde stå emot. Hur jag än kämpade emot hårdnade bara greppet, och drog mig tillbaka. Men nu har givits mig en andra chans, en chans att vända allt till det bättre. Jag är ingen mördare längre.

Men viktigast av allt är Lena. Jag har fortfarande Lena.

NÄR TYSTNADEN BRYTS AV HOSTNINGAR ➡

NÄR TYSTNADEN BRYTS AV HOSTNINGAR ➡

Sidan har avsiktligt lämnats blank.

NÄR TAXIN STANNAR UTANFÖR CENTRALPOSTEN ➡

Sidan har avsiktligt lämnats blank.

NÄR TAXIN STANNAR UTANFÖR CENTRALPOSTEN ➡

Jörgen Hamilton, 38

Övertygad om att det inte är ungdomarna som är gärningsmännen

Man kan inte vara säker, men när tre ungdomar försvinner spårlöst tillsammans med deras lärare... Torsten Lagerberg, 23, Håkan Ekberg, 22, Lena Binge, 22, och Sigvard Knutsson, 27 är försvunna sedan i torsdags. Det hela är en enda soppa. Binge har tydligt sagt att hon är polar med Ekberg, men Ekbergs korridorgrannar påstår att de inte har sett Binge där på flera veckor, trots att Binges föräldrar hävdar att hon tillbringat all sin lediga tid där. Dessutom cirkulerar ett rykte att Binge egentligen har en kärleksaffär med Knutsson, vilket låter både dumt och delikat, något som bekräftades av Lagerbergs flickvän, Nina Gustafsson, 23. Gustafsson vill också att vi skall hälsa Lagerberg »att det är slut» om vi hittar honom. Jag vet inte vad som pågår här, men det är uppenbarligen något som inte står rätt till.

Däremot tror jag inte att ungdomarna har något med det här att göra. Har vi tur sitter de någonstans, bestulna på bilen och längtar hem till mamma och pappa. Har vi otur kommer vi att hitta fyra massakrerade lik inom en relativt snar framtid. Det enda som oroar mig är den här läraren. Vem han är. Säpo har tydligt en akt om honom. Han har varit med på många ställen och slagits och bråkat. Han är tydligt en riktig liten bråkstake. Har ungdomarna råkat i tråkigheter är det definitivt hans fel, men knappast kan han vara så galen att han driver dem till mord. Man har ju hört att inspirerande lärare får eleverna till vad som helst men till mord? Någon måtta får det vara!

TILLBAKA I STOCKHOLM ➡

Jörgen Hamilton, 38

Övertygad om att det inte är ungdomarna som är gärningsmännen

Man kan inte vara säker, men när tre ungdomar försvinner spårlöst tillsammans med deras lärare... Torsten Lagerberg, 23, Håkan Ekberg, 22, Lena Binge, 22, och Sigvard Knutsson, 27 är försvunna sedan i torsdags. Det hela är en enda soppa. Binge har tydligt sagt att hon är polar med Ekberg, men Ekbergs korridorgrannar påstår att de inte har sett Binge där på flera veckor, trots att Binges föräldrar hävdar att hon tillbringat all sin lediga tid där. Dessutom cirkulerar ett rykte att Binge egentligen har en kärleksaffär med Knutsson, vilket låter både dumt och delikat, något som bekräftades av Lagerbergs flickvän, Nina Gustafsson, 23. Gustafsson vill också att vi skall hälsa Lagerberg »att det är slut» om vi hittar honom. Jag vet inte vad som pågår här, men det är uppenbarligen något som inte står rätt till.

Däremot tror jag inte att ungdomarna har något med det här att göra. Har vi tur sitter de någonstans, bestulna på bilen och längtar hem till mamma och pappa. Har vi otur kommer vi att hitta fyra massakrerade lik inom en relativt snar framtid. Det enda som oroar mig är den här läraren. Vem han är. Säpo har tydligt en akt om honom. Han har varit med på många ställen och slagits och bråkat. Han är tydligt en riktig liten bråkstake. Har ungdomarna råkat i tråkigheter är det definitivt hans fel, men knappast kan han vara så galen att han driver dem till mord. Man har ju hört att inspirerande lärare får eleverna till vad som helst men till mord? Någon måtta får det vara!

TILLBAKA I STOCKHOLM ➡

Jag och Lena och Håkan går från Centralposten till Handelsbanken på sex minuter i sakta mak. Sedan kliver vi in, tar kölappar och väntar på att det skall smälla som avtalat 12:05. Vi väntar till så många som möjligt sprungit ut ur lokalen innan vi slår till. Lena sköter kunderna i kundlokalen, ser till att de inte rymmer, eller att kassörskorna trycker på larmet. Jag meddelar att vi har en bomb inne i banken och att vi är desperata. Minsta försök till någonting och banken flyger i luften. Jag och Håkan tar oss in i valvet och förser oss. Vi har exakt två minuter på oss. Sedan försvinner vi till fots i vimlet.

TVÅ DAGAR SENARE ➡

Jag och Lena och Håkan går från Centralposten till Handelsbanken på sex minuter i sakta mak. Sedan kliver vi in, tar kölappar och väntar på att det skall smälla som avtalat 12:05. Vi väntar till så många som möjligt sprungit ut ur lokalen innan vi slår till. Lena sköter kunderna i kundlokalen, ser till att de inte rymmer, eller att kassörskorna trycker på larmet. Jag meddelar att vi har en bomb inne i banken och att vi är desperata. Minsta försök till någonting och banken flyger i luften. Jag och Håkan tar oss in i valvet och förser oss. Vi har exakt två minuter på oss. Sedan försvinner vi till fots i vimlet.

TVÅ DAGAR SENARE ➡

Axel Palmgren

Snart kommer Palmgren att hitta ett klädesplagg i myren, slarvigt kastat; ett kvinnoplagg. Det är en liten, tunn tröja utan armar.

Axel Palmgren

Snart kommer Palmgren att hitta ett klädesplagg i myren, slarvigt kastat; ett kvinnoplagg. Det är en liten, tunn tröja utan armar.

Owe Palmgren, 28

Handsvett

Kärlekskrank

Jättehungrig

Fan vad gott det skall bli med käk. Jag har varit hungrig hela dagen; suttit och väntat på just detta tillfälle. De serverar ju de bästa köttbullarna i hela distriktet.

Mat är min stora last i livet, näst polisen. Jag kan äta hur mycket som helst utan att lägga det minsta på hullet. Kerstin blir naturligtvis litet sotis på mig, men vad kan jag hjälpa det? Kerstin är en rätt reko tjej. Vi träffades på en dansbana i Falun i förra året och har hängt ihop sedan dess. det är ingen lek att vara tillsammans med en polis. Dels oroar man sig för att han skall slå ihjäl sig i jobbet eller komma hel blåslagen, dels är arbetstimmarna de sämsta i hela den offentliga sektorn. Kerstin är precis rätt för en polis. Hon är långtradarchaufför och har styrningar över hela Europa. Hon är tuff och stark och har större överarmar än jag. Jag föll för henne direkt. Hon är inte typen som oroar sig. Problemet är bara att träffas.

Jag reser över hela landet för att träffa henne för en natt på ett sunkigt motell någonstans. När hon är i landet vill säga. Ofta har vi bestämt ett datum för att träffas, men så får hon en styrning som vänder eller jag en utryckning. När vi väl träffas så har hon mens.

Vi kan visserligen träffas i alla fall, men det är ganska frustrerande och ibland även ganska kladdigt.

Owe Palmgren, 28

Handsvett

Kärlekskrank

Jättehungrig

Fan vad gott det skall bli med käk. Jag har varit hungrig hela dagen; suttit och väntat på just detta tillfälle. De serverar ju de bästa köttbullarna i hela distriktet.

Mat är min stora last i livet, näst polisen. Jag kan äta hur mycket som helst utan att lägga det minsta på hullet. Kerstin blir naturligtvis litet sotis på mig, men vad kan jag hjälpa det? Kerstin är en rätt reko tjej. Vi träffades på en dansbana i Falun i förra året och har hängt ihop sedan dess. det är ingen lek att vara tillsammans med en polis. Dels oroar man sig för att han skall slå ihjäl sig i jobbet eller komma hel blåslagen, dels är arbetstimmarna de sämsta i hela den offentliga sektorn. Kerstin är precis rätt för en polis. Hon är långtradarchaufför och har styrningar över hela Europa. Hon är tuff och stark och har större överarmar än jag. Jag föll för henne direkt. Hon är inte typen som oroar sig. Problemet är bara att träffas.

Jag reser över hela landet för att träffa henne för en natt på ett sunkigt motell någonstans. När hon är i landet vill säga. Ofta har vi bestämt ett datum för att träffas, men så får hon en styrning som vänder eller jag en utryckning. När vi väl träffas så har hon mens.

Vi kan visserligen träffas i alla fall, men det är ganska frustrerande och ibland även ganska kladdigt.